

SPIEGELEXPERT ANOUK BEERENTS

‘MET DE TIJD KRIJGT ELK PATINA ZIJN EIGEN KLEUR’

In haar exceptionele werkruimte aan de Amsterdamse Prinsengracht toont Anouk Beerents haar uitgebreide collectie achttiende en negentiende-eeuwse spiegels aan stoere kettingen en tussen industriële lampen. Ook het woonhuis in de Plantagebuurt, dat ze deelt met echtgenoot architect Hans Kodde, is rijk aan contrasten.

Fotografie Eddy Wenting | Tekst Caroline Ludwig

ONDER
Anouk Beerents in de reflectie van een negentiende-eeuwse spiegel in haar woonhuis. Niet boven de schouw, maar ernaast, reikend van vloer tot plafond. Ze noemt het een uniek interieurobject dat door de verweerde weerspiegeling de kamer spannender en ruimtelijker maakt.

RECHTSONDER
Bij de entree van het atelier hangen spiegels drie rijen dik aan kettingen boven oude rieten manden, waarvan hond Sam er één gebruikt als hondenmand.

Her spiegelatelier van Anouk Beerents aan de Prinsengracht grenst aan de achterzijde aan het gebouw van Felix Meritis op de Keizersgracht. De werktafel onder het grote daklicht is de beste plek om te vergulden en te patineren.

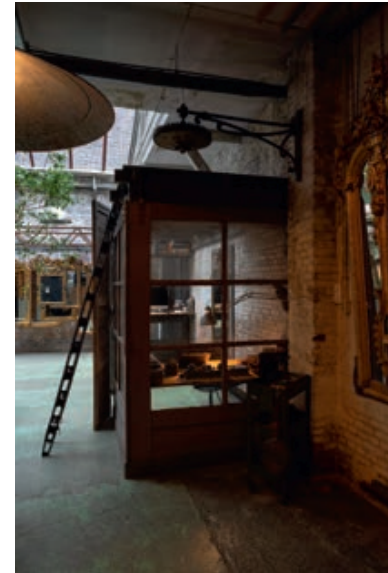

LINKERPAGINA
Boven een ladekast uit een oude tabaksfabriek staan potten met verschillende soorten pigmenten, krijt, was en schroeven.

LINKS
Het afgeschermd, goed te verwarmen kantoorje van Anouk waar ze rustig kan telefoneren of achter de computer werken.

RECHTS
Mallen om gipsafdrukken mee te maken en zo beschadigde delen te herstellen.

De overgang van de levendige Prinsengracht naar het atelier en de restauratiewerkplaats van Anouk Beerents is als een sprong terug in de tijd. Grote poortdeuren sluiten het drukke stadsverkeer buiten en je betreedt een verstilde spiegelwereld. Kaarsen verlichten de ruimte, een houtkachel snort en er klinkt klassieke muziek. Hond Sam klimt uit een van de grote rieten manden in het voorportaal en wandelt gemoedelijk met de bezoekers mee. Het is vijftig meter tot de achterwand met onderweg zo'n vierhonderd antieke spiegels en verschillende werkruimtes.

Wauw, wat een plek! Hoe kwam je hier terecht?

'In 1996 zochten we een atelier om mijn spiegels te presenteren en te restaureren. Tegelijk moest het een ruimte zijn waar mijn man Hans Kodde zijn eigen architectenbureau kon starten. Eind negentiende eeuw was hier een papierfabriek gevestigd. Voordat wij het pand betrokken, was het lang in gebruik geweest als loodgieters- en installatiebedrijf. Met gipsen muren waren hokkigere kantoorjes gemaakt. We hebben alles eruit gesloopt en er één grote ruimte van gemaakt. Het deel van het architectenbureau is afgeschermd met prachtige oude deuren die ik maanden voor we dit pand vonden van een vriend had gekocht. Alsof ik wist dat die van pas zouden komen. Het restauratieatelier is een afgesloten ruimte; zo houden we de rest stofvrij. Ook lieten we nieuwe voordeuren plaatsen en een stoere, roestvrijstalen keuken. Achterin kwam er een klein kantoorje voor mezelf, dat is goed te verwarmen.'

Waarom koos je voor deze stijlbreuk - de spiegels zijn klassiek en romantisch?

'Ik hou erg van contrasten. Dit is een ruige, stoere omgeving waarin de verfijnde spiegels goed tot hun recht komen. Ik vind het fijn als alle soorten en maten door elkaar hangen. Achterin is een stellige met stevige buizen en rails, daar maak ik steeds nieuwe composities met de spiegels. Andere hangen aan stoere kettingen. Hangend krijg je een veel betere indruk van hoe ze er aan de muur uitzien dan staand, vind ik. Toen we hier kwamen, was de vloer gifgroen. Daar hebben we grijs overheen geschilderd; er ging honderdvijftig liter verf op de vloer. Die heeft nu een prachtig verweerde uitstraling - net uitgeslagen brons. In Frankrijk vonden we een serie oude schaalampen. Later hoorde ik dat die uit Barneveld komen en zijn gebruikt voor het verwarmen van piepkuikens. De stoere bagagerekken zijn afkomstig uit een oude intercitytrein, de bekende Hondkop. Met zoveel spiegels is het voor cliënten die hier op afspraak langskomen vaak lastig kiezen. We hebben ook veel internationale klanten en adviseuren graag. Over het algemeen hebben mensen de neiging om te kleine spiegels te kopen. Een spiegel hoeft ook niet altijd boven een schouw of in een hal te hangen. Sommigen kiezen bewust voor verweerd glas vanwege de uitstraling.'

Hoe ben je in dit vak terecht gekomen?

'Thuis bij mijn ouders hingen al spiegels. Ze verzamelden mooie dingen om zich heen. Toen ik als twintiger zelf een spiegel wilde kopen, kon ik die in Nederland niet vinden. Met Hans ben ik toen

Anouks atelier is een schilderachtige spiegelwereld verlicht door kaarsen. De werkplaats waar mallen worden gemaakt en geschuurd wordt, is af te sluiten. Zo blijft de rest stofvrij. Hier is ook de parkeerplaats van Anouks oude Fiat 500.

‘Dit is een ruige, stoere omgeving waarin de verfijnde spiegels goed tot hun recht komen’

op zoek gegaan in België en Frankrijk. Zo ontstond het idee om spiegels in te kopen en te verkopen. Ik wilde geen winkel, want dan ben ik mijn vrijheid kwijt. We zijn alleen op afspraak open omdat we zo ongestoord kunnen werken aan de restauraties. Ik hou van focus, je helemaal op één ding richten en daar goed in worden. Dus koos ik bewust voor één product. Gaandeweg heb ik me het vak eigen gemaakt. Restaureren is meditatief werk, daar kan ik me helemaal in verliezen. Ik concentreer me op achttiende- en negentiende-eeuwse spiegels uit Frankrijk en Italië. De oudste exemplaren zijn gemaakt met lindehout en hebben handgemaakte elementen, bladgoud en glas van kwik met 75% tin. Dat heeft een grijze kristalliserende werking. Spiegels uit de tweede helft van de negentiende eeuw hebben door het zilverglas een heldere uitstraling. De verschillende Franse koningen hadden elk een eigen signatuur. Italiaanse spiegels zijn wat ranker of juist heel vet met krullen. Ook vind je er exemplaren met bladzilver.'

Welke moderne technieken passen jullie toe?

'Geen. Het procédé voor het restaureren van spiegels is nooit veranderd. We werken zo authentiek mogelijk en doen vrijwel alles met de hand. Vocht is vijand nummer een. Voor het herstellen van beschadigingen gebruiken we de middelen van vroeger: bladgoud, schoolkrijt, dierlijke lijm, traditionele instrumenten en broodjes om afdrukken mee te maken. Het steken van ornamenten doen we op de achttiende-eeuwse manier, met gutsen. Als een negentiende-eeuwse spiegel een stukje uit de bovenkant – de kuif - mist, dan

maken we een mal om dit te kunnen herstellen. Door schoolkrijt en dierlijke lijm te mengen, ontstaat een pâte die sterker is dan gips. Die gieten we in een broodje en deze afdruk verwerken we in de beschadigde lijst. Het glas vervangen we nooit. Ook andere sporen van de tijd laten we zitten. We doen alleen wat nodig is voor het behoud, om verdere schade te voorkomen. Met de tijd krijgt elk patina zijn eigen kleur.'

Waar let je op bij de aankoop en de restauratie?

'We lopen altijd eerst de spiegel na op houtworm. Daarna vervangen we slechte restauraties, bijvoorbeeld delen waar goudverf is gebruikt. Die werken we bij met bladgoud. De beste plek voor het vergulden is onder het natuurlijke licht van het grote daklicht achterin. De ramen moeten voor mij een beetje vuil zijn, dat hoort bij de sfeer. Na al die jaren restaureren weet ik precies waar ik op moet letten en welke beurzen en markten interessant zijn om in te kopen. Op Franse markten doe je de beste zaken als om acht uur 's morgens de vrachtwagens worden uitgeladen. Binnen een paar uur koop ik dan in; dat is snel schakelen. Ook heb ik een goed netwerk van tipgevers en soms toegang tot de inboedel van een chateau.'

Jullie hebben ook een heel bijzonder huis in de Plantagebuurt. Wat is het verhaal daarbij?

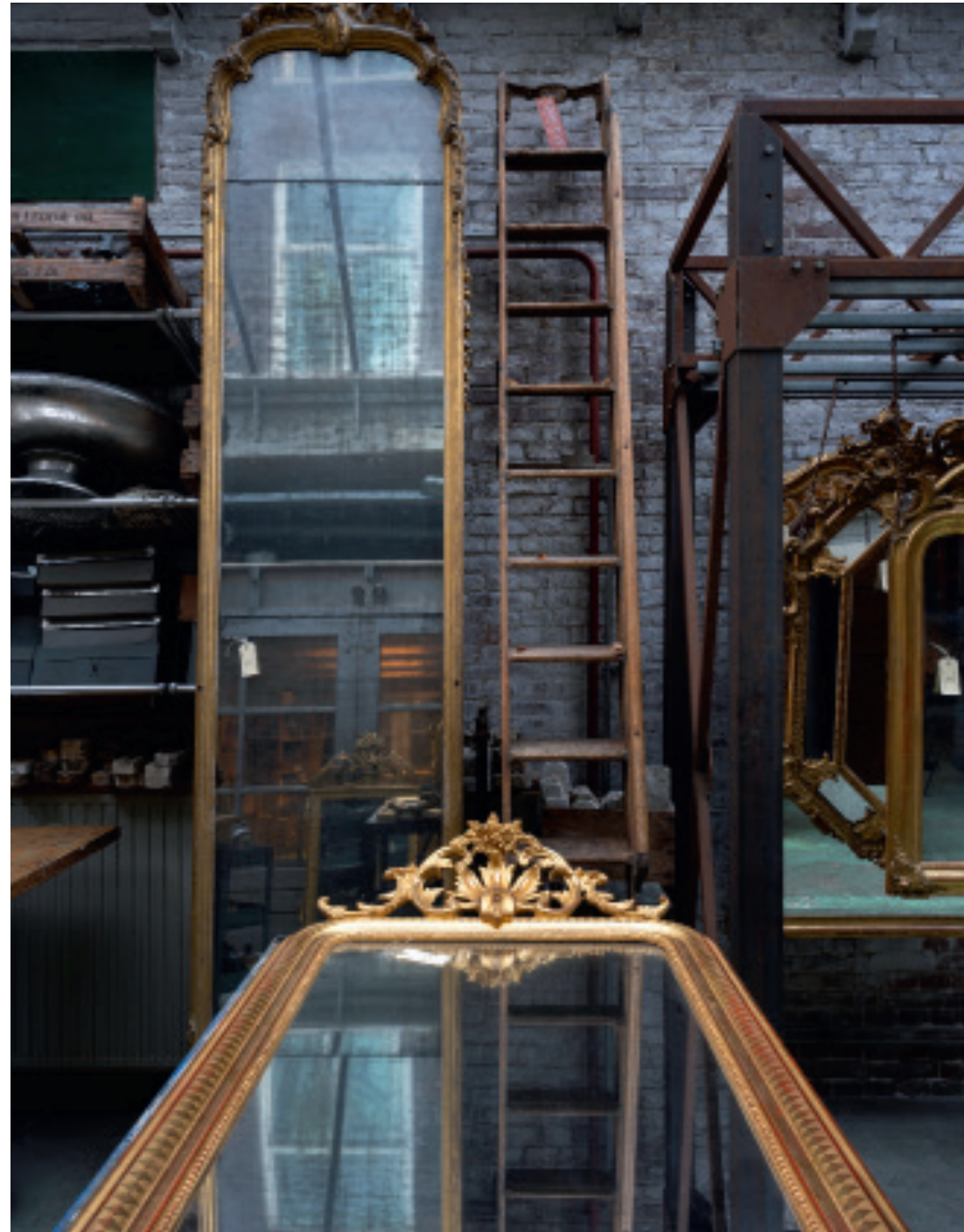
'Hans kocht dit huis in 1989 met zijn twee zussen; ieder had twee etages. Je moet bedenken dat vroeger op elke verdieping een hele familie woonde. Wij hadden eerst de beletage en het souterrain.

LINKSONDER
Bladgoud en een agaatsteen om het goud te bruneren (polijsten). Rechts een broodje dat wordt gebruikt als mal voor een ontbrekende parelrand.

RECHTSONDER
De ramen van de werkplaats zijn door het schuren dof geworden. Van Anouk mag haar atelier een beetje viezig zijn.

RECHTERPAGINA
Tegen de achterwand staat rechts een robuuste stellage waar de spiegels aan kettingen voor elkaar schuiven. Links de oude bagagerekken van de Hondekop, de vroegere intercitytrein. De 3,5 hoge damspiegel heeft gedeeld kwikspiegelglas.

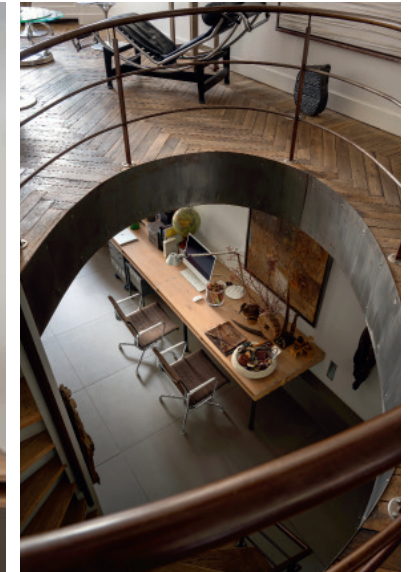
'Ik hou van focus, je helemaal op één ding richten en daar goed in worden'

In het negentiende-eeuwse grachtenpand in de Amsterdamse Plantagebuurt waar Anouk en echtgenoot architect Hans Kodde wonen, staan veel designmeubels zoals de Ray sofa van B&B Italia en de chaise longue van Cassina. Alle lampen, zoals de Pipistrello van Martinelli Luce (witte kap), komen van Lichtstudio Verderhe in Amsterdam.

LINKSBOVEN
Anouk verzamelt krokodillenleren etuis en koffers. Het werk op de achtergrond is van zus Joost Beerents.

RECHTSBOVEN
Met vrienden zaagden ze zelf een ovale opening in de vloer van de beletage naar de benedenverdieping.

ONDER
Op een verhoging in de achterkamer staat een antieke bedbank uit de zeventiende eeuw die van Anouks ouders was. Vroeger was dit een slaapkamer. In een groot deel van het huis ligt een antieke eiken vloer uit een Franse kazernes.

Het is een smal pand en we besloten om de beletage door te breken. Van de oorspronkelijke negen deuren zijn er nu nog twee over. Een ovale doorbraak die we zelf met vrienden maakten, zorgt voor verbinding met de benedenetage. De elementen van de oorspronkelijke bouw vinden we allebei mooi: de plafonds, sierlijsten, ramen. We combineren de negentiende-eeuwse architectuur met moderne kunst en designmeubels, zoals de bank van B&B Italia, de Cassina Le Corbusier-stoel en de Floss-lamp. Anders wordt het te saai. Op tafeltjes en in kasten creëer ik graag stillevens. Ik heb een zwak voor krokodillenleren etuis en koffers, dus als ik op een markt of beurs iets tegenkom, neem ik dat mee. Het natuurlijke materiaal wordt mooier met de jaren. Ook verzamel ik oude horloges. We hebben altijd veel gereisd en namen bijvoorbeeld uit Egypte een aantal scarabeeën mee. De eiken vloeren komen uit Frankrijk. In 2003, onze oudste dochter was er toen al, kochten we de bovenetage erbij. Hier kwamen onze slaapkamer en die van de kinderen. Via het rooster in de kledingkamer kijk je zo naar de benedenverdiepingen. En natuurlijk hangen ook in huis veel spiegels. Niet boven de schouw, maar op handige plekken, soms van grond tot plafond. Hierdoor kun je diagonaal kijken en dat maakt het huis optisch breder. Zo vervullen de spiegels hier een mooie visuele functie.'

Voor de voormalige kinderkamer liet het echtpaar een kast maken van oude deuren. Het negentiende-eeuwse affiche erfde Anouk van haar ouders.

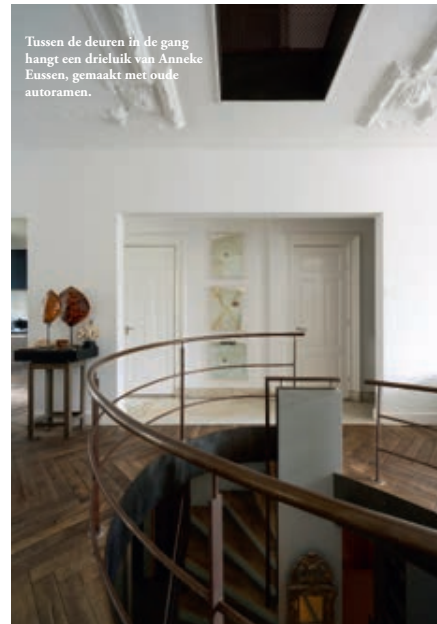
‘Mensen hebben de neiging om te kleine spiegels te kopen’

In de slaapkamer staat stoel Ero[S] van Philippe Starck voor Kartell. Het kleurrijke werk is van kunstenaar Peter Keizer.

De kleedkamer met louverdeuren op de tweede slaapverdieping. Een roestvrijstalen rooster zorgt voor verbinding met de beletage.

Tussen de deuren in de gang hangt een drieluik van Anneke Eussen, gemaakt met oude autoramen.

Linksonder een kinderfoto van Anouk, rechts een werk van Cole Morgan. De maquette kocht het echtpaar in Normandië.

Zicht naar boven door de ovale opening naar het rooster in de vloer naar de slaapetage.

‘Van de oorspronkelijke negen deuren zijn er nu nog twee over’

Anouk bezig met het vergulden van een achttiende-eeuwse spiegel.

Stilleven van vondsten van reizen, zoals de scarabeën uit Egypte.

Anouks favoriete adressen

L'HÔTEL DE L'ABBAYE - LONGPONT, BIJ PARIJS

‘Deze oude herberg is mijn lievelingshotel. Ooit een hospitaal voor pelgrims en reizigers, nu zitten in de gelagkamer de postbode, de chique Parisienne en de buurvrouw naast elkaar. Met prachtig uitzicht op de facade van de kathedraal.’

hotel-abbaye-longpont.fr

PASTINI, WATERGANG EN BUFFET VAN ODETTE - AMSTERDAM

‘Pastini is een buurtrestaurant waar ze Italiaanse gerechten met een twist serveren. Je eet hier altijd lekker. Watergang is heel klein, goed met aardige mensen. Ik geniet er graag van het verrassingsmenu aan een mooie, witgedekte tafel. Tot slot Buffet van Odette: een kleine kaart, lokale producten en alleen doordeweeks open.’

pastini.nl | restaurantwatergang.nl | buffet-amsterdam.nl

JAPAN

‘Hans en ik hebben samen veel gereisd. Dit voorjaar gaan we voor het eerst naar Japan, met twee bevriende stellen. Ik verheug me op de cultuur, de architectuur en de bescheidenheid van de bewoners.’

PALAIS DES PAPES - AVIGNON, FRANKRIJK EN MOSTEIRO DE TIBÃES - BRAGA, PORTUGAL

‘Het Palais des Papes is het grootste gotische bouwwerk in Europa en staat in het historisch hart van Avignon. Het werd gebouwd in de veertiende eeuw als verblijf voor de paus. In het Mosteiro de São Martinho de Tibães is alles even mooi, zoals het waanzinnige regeltabelau en de vergulde kapel.’

palais-des-papes.com | mosteirodetibaes.gov.pt

FONTANA EN RON MANDOS - AMSTERDAM

‘Galerie Fontana vertegenwoordigt kunstenaars die reflecteren op de huidige tijd. We kochten er een drieluik van Anneke Eussen gemaakt van oude autoramen. Ron Mandos zit aan de overkant van mijn atelier en ik loop er regelmatig even binnen.’

galeriefontana.com | ronmandos.nl

CURRICULUM VITAE

Naam: Anouk Beerents

Geboren: 2 juli 1961, Amsterdam

Studie: rechten in Amsterdam

Werkt: sinds 1990 als inkoper, verkoper en restaurator van antieke spiegels. Vanaf de start in 1996 deelt Anouk haar atelier op de parterre van een grachtenpand aan de Prinsengracht met Kodde architecten, het bureau van haar echtgenoot. Doménique Boon is al die tijd haar naaste collega en vakkundig restaurator. Het atelier is op afspraak te bezoeken.

Woon: met Hans Kodde in een negentiende-eeuws pand in de Plantagebuurt in Amsterdam.

Dochters: Anna (24, student bouwkunde) en Cato (22, studeert communicatie) zijn het huis uit.

anoukbeerents.com